UDC 378
DOI https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2024.97.15

Kuzmenko A.

PORTRAIT OF A MODERN RESEARCH SUPERVISOR IN UKRAINIAN EDUCATION SYSTEM: A FRUCTIBUS ARBOREM AESTIMA[1]

The article deals with the portrait of a research supervisor. This image defines the researcher's achievements and the impact of their work on the scientific community and society as a whole. An effective research supervisor is a leader capable of uniting the scientific team to achieve common goals, demonstrating leadership qualities by initiating and supporting collaboration, motivating the team to achieve high results, and guiding them through challenges.

Dedication to science and high standards of scientific integrity are crucial qualities. The supervisor's activities are directed towards creating innovative solutions and making a significant contribution to the chosen field, reflecting in both research conduct and contributions to the scientific community's development. Communication skills are essential for effective team management. The research supervisor must express ideas clearly, interact with colleagues, and transmit knowledge to other members of the research group. Organizational abilities are a key element of successful leadership. The research supervisor must efficiently allocate resources, set clear goals, and adhere to schedules for achieving results. A genuine research supervisor is interested in the development of young researchers, creating conditions for their professional growth and sharing their experience. An openness to innovations and novel ideas is crucial. Embracing change, implementing new methods, and technologies in research enhance the impact of the scientific community on the field's development. In an increasingly interdisciplinary research world, a research supervisor facilitating collaboration between different knowledge domains expands the possibilities for creating comprehensive solutions to scientific problems. In the contemporary scientific landscape, global collaboration is becoming more relevant. A research supervisor should be able to collaborate with colleagues from other countries, establish networks of cooperation, and broaden the horizons of their research. An important characteristic is the research supervisor's openness to dialogue and idea exchange.

Key words: *scientific supervisor, PhD, research, higher education, skills, mentor, academic staff.*

According to the Bologna perspectives, research activity holds a leading position in the academic life of education seekers [9, p. 74-75.]. The effectiveness of requirements for scientific and pedagogical thinking skills is possible only with skillful management of research activities [5, p.131]. Let's consider the professional and personal portrait of a research supervisor through the dissertation research of a future Ph.Ds who is not only a highly competent expert in the field of knowledge but also plays numerous significant roles throughout the entire period of professional training for future Ph.D. candidates, aiming to instill in them a readiness for academic integrity. The regulatory requirements for the academic supervisor of higher education doctoral candidates are established in accordance with the Law of Ukraine "On Higher Education" No. 1556-VII dated 01.07.2014; the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 30.12.2015 No. 1187 "On Approval of the Licensing Conditions for Educational Activities of Educational Institutions"; the Procedure for the training of doctoral candidates in higher education institutions (research institutions), approved by the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 23.03.2016 No. 261; the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated March 6, 2019 No. 167 "On conducting an experiment on awarding the degree of Doctor of Philosophy"; the Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine dated 06.11.2015 No. 1151 "On features of introducing the list of fields of knowledge and specialties for which the training of higher education candidates is carried out," approved by the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 29.11.2015 No. 266, and the regulations of higher education institutions.

Taking into account all the requirements for the academic supervisor outlined in these documents, it can be noted that a research supervisor is a highly characterized figure of a professional who bears the responsibility for leading a research group and directing its activities towards achieving scientific goals. However, these requirements do not fully capture the profile of a modern academic supervisor and the specifics of their activities, including the nuances of academic collaboration, perspectives, and interests. According to V. Proshkin [7], a competent research supervisor, interested in qualitatively engaging students in research activities, introduces them to research methodologies, provides organizational and moral support, and takes responsibility for the research conduct of young researchers. Additionally, they impart their personal style, thought process, and approach to problem-solving, instilling a sense of perspective for future research endeavors and addressing other aspects.

This image consists of a series of key characteristics and skills that define not only the scientific level of the supervisor but also their ability to influence the development of science and the education of the new generation of researchers.

1. High level of expertise: "A research supervisor is someone who guides a student's research activities and, drawing upon their own experience, charts the course toward the set goals" [5, p.132]. The research mentor must have profound, contemporary knowledge in their field, understanding both current trends and the historical and future development of the chosen scientific domain. Their expertise involves accurately identifying promising research directions and incorporating the latest advancements. A broad perspective on the field's history and future

[1] Статтю подано мовою оригіналу.

prospects is crucial, allowing the mentor to recognize the impact of past achievements and identify new paths for development. It's important to note that the mentor's expertise goes beyond quantity, including active participation in conferences, organizing events, and engaging in global dialogues with colleagues. True scientific leaders contribute significantly to shaping the scientific community and advancing innovative ideas. Moreover, the best mentors integrate various aspects of scientific work, promoting collaboration among different research directions. They advocate for a collective approach, fostering diverse expertise to address complex scientific challenges.

2. Leadership Qualities: An effective research supervisor is not only a scholar but also a leader who can unite a research team to achieve common goals and advance the field. Leadership qualities encompass several crucial aspects that contribute to the successful management of a research project and the maximization of the team's potential. According to H. Tsekhmistrenko, a research leader is an outstanding scholar who possesses the ability to select creative young researchers and teach them the art of investigation, creating a creative, business-oriented, and friendly environment within the team, encouraging independent thinking and initiative. [8, p. 34]. An effective research supervisor initiates and supports collaboration within the team, fostering an environment for the exchange of ideas to collectively address scientific challenges. They possess leadership qualities, motivating the team to achieve high results by identifying and satisfying individual and collective needs. Leadership is demonstrated through guiding the team through challenges, showing resilience, and adapting quickly to new conditions. In scientific leadership, these qualities are crucial for the successful development of the research team and achieving significant results. The supervisor creates a positive and stimulating environment where individuality is acknowledged, and collective efforts are directed towards substantial goals.

3. Dedication to Science: Scientific activities include fundamental research, development of new technologies and equipment, business incubators, scientific consulting, and the preparation of handbooks and monographs [4] It becomes possible in higher education institutions through the dedication to science of the faculty staff. The research supervisor plays a crucial role in creating innovative solutions and contributing significantly to the chosen field. Their commitment to science is demonstrated through continuous engagement in high-quality research, acting as a catalyst for innovative ideas and maintaining high ethical standards. In addition to individual achievements, they actively contribute to the scientific community by creating opportunities for knowledge exchange and organizing events. The research supervisor also focuses on fostering the development of the next generation of researchers through guidance and mentorship, aiming to shape a robust scientific community that promotes overall progress.

4. Communication Skills: We agree with V. Proshkin that in the process of interacting with the academic supervisor, research students acquire the terminology, style, and norms of behavior inherent in the academic community. This contributes to their desire to expand their intellectual abilities [7]. In the field of scientific research, clarity and effectiveness of communication play a crucial role. A research supervisor must be able to convey their ideas, concepts, and conclusions in a way that can be easily understood by other members of the group. This is important not only for internal communication within the team but also for the external presentation of research results. Effective communication skills also contribute to creating a supportive work environment where each team member can freely exchange ideas and express their thoughts. Clear and open communication reduces the likelihood of misunderstandings and conflicts, fostering teamwork. Key aspects considered in defining the conditions for effective communication by a research supervisor include emotional intelligence, tolerance, and reflection, a deep understanding of the audience, choosing the optimal style of information delivery, and adherence to ethical norms. The communication of a research supervisor is a crucial element that conveys the secrets of scientific creativity and motivates the researcher to engage in scientific activities [5, p. 132].

5. Organizational skills: Organizational skills are a crucial element of successful scientific leadership. A research supervisor with strong organizational abilities can efficiently manage the research process, allocate resources, and ensure the achievement of defined goals within a set schedule. Organizational skills encompass various key aspects, starting from the ability to plan effectively to making strategic decisions. A scientific leader must be capable of clearly defining tasks, setting priorities in research, and coordinating the team's work effectively. One of the important functions of a research supervisor, according to L. Lysak and V. Hryhoriyeva, is the successful planning of consultation sessions aimed at supporting young researchers in writing scientific papers. When developing a plan for consultation sessions, the scientist must perform a series of duties, including assisting in choosing a research topic, developing a plan for scientific work, analyzing content, conclusions, and research results, determining stage-by-stage deadlines, and monitoring the writing of papers. A typical characteristic of scientific supervision is that it is an individual form of scientific and pedagogical activity aimed at developing practical skills and abilities in students for planning, preparation, execution, formatting, and presentation of the results of scientific research [5, p. 132]. Efficient resource allocation, including time, budget, and technical capabilities, is vital for effective organizational management in scientific research. The ability to plan and distribute resources ensures optimal utilization for achieving scientific goals. Additionally, effective time management and setting realistic task deadlines are crucial organizational skills, especially in the context of scientific projects with limited time frames. A proficient research supervisor strategically plans research activities to meet task deadlines promptly.

6. Fostering the Development of Young Researchers: As noted by R.S. Peters, the success of a teacher-mentor depends on the ability to envision the formation of a personality beyond specific teaching processes. Peters distinguishes a teacher from a "teacher-educator," asserting that only the latter understands the connection

between teaching and educating the student. "Teaching" becomes educative when its outcome is "a certain type of transformation in the student's worldview," and the teacher, in the broadest sense, feels how their specific teaching act is linked to the potential future of the student. [10]. A true research supervisor shows a profound interest in the development of young researchers and recognizes the importance of nurturing a new generation of scholars. Their commitment goes beyond conducting their own research; they actively contribute to creating conditions for the professional growth of young scientists and collaborate, sharing their wealth of scientific experience [6, p. 216–218]. Talented young individuals should receive education and inspiration from those at the forefront of their fields; it is crucial for them to encounter problems that remain unresolved and learn to innovate and think originally [11]. A genuine research supervisor fosters a passion for science among their students, creating an open academic environment for free expression of ideas. They play a crucial role in supporting individual development by helping students define goals and encouraging active participation in scientific events. By providing mentorship, sharing practical experience, and facilitating publication opportunities, they contribute to the recognition and career development of young researchers.

7. Innovation Capability: A significant aspect of scientific development is the continuity of experience and knowledge, the unity of traditions, and innovation. [8, p. 34]. Innovation studies analyze, firstly, the essence of innovations, their social nature, diversity, and role in modern society; secondly, the conditions, factors, and mechanisms of innovation emergence, the regularities of their appearance and meeting the need for them, as well as the impact of market, legal, administrative, and other mechanisms on the formation, functioning, and development of innovations; thirdly, the processes of innovation implementation, factors accelerating or hindering them, diffusion, testing, and implementation of innovations [3, p.264]. The research supervisor, open to innovation, plays a vital role in driving progress in their field. Their flexibility and adaptability to new methods and technologies create an environment for the scientific community's development and impact. Embracing innovation contributes to dynamic scientific surroundings, fostering creativity and addressing complex challenges. This approach positively influences the scientific community's contribution to the field by discovering new opportunities. Moreover, it inspires creativity and self-expression within the scientific team, expanding knowledge boundaries and addressing relevant issues.

8. Interdisciplinary Capability: In the modern scientific world, where complex and interdisciplinary challenges arise, the role of a research supervisor facilitating collaboration between different fields of knowledge becomes increasingly crucial. Interdisciplinary approach is key to shaping and advancing innovations as a distinct scientific domain. [3, p. 269]. Interdisciplinarity in research aims to unite various scientific disciplines to achieve comprehensive solutions to scientific problems. V. Dokuchayeva emphasizes that issues related to the creation, exploration, and implementation of the new, which is an important aspect of pedagogical theory and practice, actually represent a challenge of interdisciplinary knowledge that is currently in the development stage [1, p. 60–61]. A research supervisor promoting interdisciplinary development fosters a unified approach to solving complex problems by integrating knowledge from diverse fields. Collaboration between scientific disciplines can lead to innovative solutions for major challenges, and it provides students with opportunities to develop a broad range of competencies through diverse approaches in their research.

9. Ability for Global Collaboration: In the contemporary scientific world, oriented toward global cooperation, the ability of a research supervisor to effectively collaborate with colleagues from other countries is a crucial aspect. Global collaboration is becoming increasingly relevant due to the growing complexity and global nature of modern scientific challenges. "Active international involvement plays a significant role in optimizing the integration processes of a modern university" [2, p. 102]. A research supervisor skilled in global collaboration can form networks with colleagues worldwide, fostering collaborative solutions to scientific problems. This facilitates the exchange of ideas, knowledge, and experience, promoting rapid development in the scientific field. Global collaboration enables access to diverse perspectives, methodologies, and approaches, leading to a comprehensive understanding of scientific issues. It opens doors for international project participation, grant acquisition, and elevated status in the global scientific community. This high level of collaboration contributes to the emergence of global scientific leaders and advancements in contemporary scientific directions. Involvement in international feedback, knowledge exchange, and resource-sharing enhances the research supervisor's competitiveness and reputation globally. International collaboration contributes to the dissemination of advanced practices from universities in developed countries. This provides an opportunity to assess and identify the potential for enhancing the effectiveness of a specific educational institution and adapting positive experiences into practical application. Such an approach will contribute to increasing the competitiveness of the university at the national level [2, p. 107].

10. Openness to dialogue and the exchange of ideas: Communication skills are a crucial aspect of collaborating with other scholars, colleagues, and across different scientific disciplines. A research supervisor should possess the ability to effectively present their research at conferences, interact with representatives from other research groups, and establish partnerships for joint implementation of scientific projects. As a mentor to young researchers/ future Ph.D., a research supervisor needs to pay attention to developing the culture of oral scientific expression among learners, taking into account key communicative characteristics such as content, accuracy, clarity, elegance, accessibility, precision, logic, consistency, richness, and others. [5, p. 132]. A successful research supervisor possesses effective communication skills, including the ability to express and listen to ideas. They foster open dialogue within the team, encouraging the exchange of information and diverse perspectives. This creates a conducive environment

for idea development and initiative, stimulating innovative approaches to scientific problem-solving. The open communication culture established by the supervisor promotes trust and a sense of importance among team members, contributing to adaptive management strategies in the ever-changing scientific landscape.

Bibliography:

1. Докучаєва В. В. Теоретико-методологічні основи проектування інноваційних педагогічних систем : дис. … д-ра. пед. наук. 13.00.01. Луганськ, 2007. 481 с.
2. Донченко В. Пріоритетні напрямки міжнародної діяльності сучасного університету в умовах інтернаціоналізації освіти. *Педагогіка і психологія професійної освіти*. № 4. 2013. С. 102-110.
3. Коновальчук І. І. Міждисциплінарний підхід у дослідженні проблем педагогічної інноватики. Interdyscyplinarnosc pedagogiki i jej subdyscypliny. Краків, Польша. 2013. С. 261- 269.
4. Кравченко О. І. Моделювання стратегічного розвитку університету : монографія. Харків : Видавництво Іванченка І. С., 2017. 398 с.
5. Лисак Л. К., Григор'єва В. А. Роль наукового керівника в підвищені якості написання наукових робіт. Духовність особистості : методологія, теорія і практика. № 1 (82). 2018. С. 130-140.
6. Пащенко С. Ю., Дорошенко Т. Г., Заноздра О. І. Проблематика взаємовідносин між студентом та науковим керівником. *Вісник Запорізького національного університету : збірник наукових праць. Педагогічні науки*. 2010. № 2 (13). С. 214-222.
7. Прошкін В. Наукове керівництво як найважливіший фактор організації студентської наукової роботи. URL : http://oldconf.neasmo.org.ua/node/460
8. Цехмістрова Г. С. Основи наукових досліджень : навчальний посібник. Київ : Видавничий Дім «Слово». 2004. 240 с.
9. Чернобровкін В. М. Принципи організації науково-дослідницької діяльності студентів у світлі Болонських ініціатив. Освіта Донбасу. 2005. № 3. С. 73-77.
10. Peters R. S. Transformation and Education : the Voice of the Learner in Peters' Concept of Teaching. *Journal of Philosophy of Education*. Oxford : Wiley-Blackwell Publishing. Vol. 43. 2009. № 1. P. 81.
11. The University's Response to the Covernment's White Paper, The Future of Higher Education. *Oxford University Gazette*. Oxford. 2003. № 4660. Supplement (1)

References:

1. Dokuchaeva V. V. (2007) Teoretyko-metodolohichni osnovy proektuvannya innovatsiynykh pedahohichnykh system. [Theoretical and methodological bases of designing innovative pedagogical systems] : diss. ... Dr. ped. of science. 13.00.01. Luhansk, 481 s. [in Ukrainian]
2. Donchenko V. (2013) Priorytetni napryamky mizhnarodnoyi diyalnosti suchasnoho universytetu v umovakh internatsionalizatsiyi osvity. [Priority areas of international activity of a modern university in the conditions of internationalization of education]. *Pedahohika i psykholohiya profesiynoyi osvity. [Pedagogy and psychology of professional education]*. № 4. S. 102-110 [in Ukrainian].
3. Konovalchuk I. I. (2013) Mizhdystsyplinarnyy pidkhid u doslidzhenni problem pedahohichnoyi innovatyky. [An interdisciplinary approach in the study of the problems of pedagogical innovation]. *Interdyscyplinarnosc pedagogiki i jej subdyscypliny.* Krakow, Poland. S. 261-269 [in Ukrainian].
4. Kravchenko O. I. (2017) Modelyuvannya stratehichnoho rozvytku universytetu. [Modeling the strategic development of the university] : a monograph. Harkiv : I. S. Ivanchenko Publishing House. 398 s. [in Ukrainian].
5. Lysak L. K., Grigorjeva V. A. (2018) Rol naukovoho kerivnyka v pidvyshcheni yakosti napysannya naukovykh robit. [The role of a scientific supervisor in improving the quality of writing scientific papers]. *Dukhovnist osobystosti : metodolohiya, teoriya i praktyka. №* 1 (82). S. 130-140 [in Ukrainian].
6. Pashchenko S. Yu., Doroshenko T. G., Zanozdra O. I. (2010) Problematyka vzayemovidnosyn mizh studentom ta naukovym kerivnykom. [Problems of the relationship between a student and a supervisor]. *Visnyk Zaporizkoho natsionalnoho universytetu: zbirnyk naukovykh prats. Pedahohichni nauky. №*. 2(13). S. 214-222 [in Ukrainian].
7. Proshkin V. Naukove kerivnytstvo yak nayvazhlyvishyy faktor orhanizatsiyi student·s′koyi naukovoyi roboty. [Scientific guidance as the most important factor in the organization of student scientific work]. URL: http://oldconf.neasmo.org.ua/node/460 [in Ukrainian].
8. Tsekhmistrova G. S. (2004) Osnovy naukovykh doslidzhen. [Basics of the scientific research]. Tutorial. Kyiv : Vidavnichij Dim «Slovo». 240 s.
9. Chernobrovkin V. M. (2005) Pryntsypy orhanizatsiyi naukovo-doslidnytskoyi diyalnosti studentiv u svitli Bolonskykh initsiatyv. [Principles of organization of scientific research activities of students in the light of Bologna initiatives]. *Osvita Donbasu.* №. 3. S. 73-77 [in Ukrainian].
10. Peters R. S. (2009) Transformation and Education: the Voice of the Learner in Peters' Concept of Teaching. *Journal of Philosophy of Education*. Oxford: Wiley-Blackwell Publishing. Vol. 43. № 1. P. 81
11. The University's Response to the Covernment's White Paper, The Future of Higher Education. (2003). *Oxford University Gazette*. Oxford, № 4660. Supplement (1)

Кузьменко А. О. Портрет сучасного наукового керівника у системі освіти України: a fructibus arborem aestima

Стаття присвячена портрету наукового керівника. Цей образ визначає досягнення вченого та вплив його роботи на наукову спільноту і суспільство в цілому. Ефективний науковий керівник – це лідер, здатний об'єднувати науковий колектив для досягнення спільних цілей, проявляючи лідерські якості, ініціюючи та підтримуючи співпрацю, мотивуючи команду до досягнення високих результатів та ведучи її через труднощі. Відданість науці та високі стандарти наукової доброчесності є ключовими якостями. Діяльність наукового керівника спрямована на створення інноваційних рішень та внесення значущого внеску у вибрану галузь, що відображається як у проведенні наукових досліджень, так і у сприянні розвитку наукової спільноти. Комунікативні навички мають важливе значення для ефективного управління науковим колективом. Науковий керівник повинен чітко висловлювати свої ідеї, взаємодіяти з колегами та передавати знання іншим членам наукової групи. Організаційні здібності – ключовий елемент успішного керівництва. Науковий

керівник повинен ефективно розподіляти ресурси, встановлювати чіткі цілі та дотримуватися графіків для досягнення результатів. Справжній науковий керівник зацікавлений у розвитку наукової молоді. Він виявляє інтерес до виховання нового покоління дослідників, створює умови для їхнього професійного зростання та ділиться своїм досвідом. Відкритість до інновацій та новаторських ідей є важливою. Здатність приймати зміни, впроваджувати нові методи та технології в дослідження дозволяє збільшити вплив наукового колективу на розвиток галузі. У світі все більш зростає значення міждисциплінарних досліджень. Науковий керівник, який сприяє співпраці між різними галузями знань, розширює можливості для створення комплексних рішень наукових проблем. У сучасному науковому середовищі глобальна співпраця стає все більше актуальною. Науковий керівник повинен вміти співпрацювати з колегами з інших країн та розширювати горизонти своїх досліджень. Важливою характеристикою є відкритість наукового керівника до діалогу та обміну думками. Здатність враховувати різні точки зору та сприяти відкритому обговоренню сприяє творчому розвитку наукового колективу.

Ключові слова: *науковий керівник, доктор філософії, дослідження, вища освіта, навички, наставник, науковий персонал.*

УДК 378.147.88
DOI https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2024.97.16

Лазарєв О. В., Фернос Ю. І.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ АГРАРНОГО ПРОФІЛЮ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

У наш час, коли глобалізація визначає умови конкуренції на ринку праці, володіння іноземними мовами визнається ключовим компонентом успіху. Аналіз стану проблеми навчання іноземних мов серед студентів аграрних вищих навчальних закладів підкреслив необхідність системного підходу до теоретичних основ підготовки до професійно орієнтованої іншомовної комунікації для майбутніх фахівців аграрного профілю.

Наше дослідження спрямоване на аналіз методів підготовки студентів до іншомовного спілкування у майбутній професійній діяльності, з фокусом на розвитку комунікативних та професійних навичок, що становлять як професійну, так і мовну компетенцію учасників професійно орієнтованої іншомовної комунікації. Остання трактується широко, як міжмовний діалог загалом, а також відносно до сфери професійної діяльності, у якій вона здійснюється.

Серед фундаментальних аспектів статті – розгляд сутності іншомовної комунікації як міжмовного діалогу загалом та в контексті сфери професійної діяльності. Важливість вміння ефективно спілкуватися в іншомовному середовищі та уміння адаптуватися до нових умов роботи визначають іншомовну комунікацію як ключовий елемент підготовки майбутніх фахівців.

Опитування студентів, яке ми провели, підтвердило, що респонденти усвідомлюють важливість іншомовної комунікації для їхньої професійної кар’єри. Проте конкретні відповіді також висвітлили труднощі, з якими студенти зустрічаються в процесі професійно орієнтованої іншомовної комунікації. Ці труднощі включають в себе не тільки технічні аспекти мовлення, але й психологічні, поведінкові, організаційні та культурні.

Наша робота спрямована на виявлення недоліків та можливостей у підготовці студентів до ефективної іншомовної комунікації в професійному середовищі. Ми прагнемо розробити рекомендації щодо оптимальних педагогічних підходів та методів, які можуть бути впроваджені в навчальний процес для поліпшення підготовки майбутніх фахівців аграрного сектора до високоякісної професійної іншомовної комунікації.

Ключові слова: *іншомовна комунікація, майбутні фахівці аграрного профілю, немовна спеціальність, аграрний заклад вищої освіти, професійно-ділове спілкування, професійна та мовна компетенції.*

В умовах активних інтеграційних процесів, що розгортаються в Україні та світі, виникає необхідність глибокого аналізу та вирішення проблем, пов’язаних зі змінами в економічній, соціальній та освітній сферах країни. Однією з ключових складових цього процесу є розширення сучасного ринку праці, що визначає нові вимоги до кваліфікації фахівців. Сучасні роботодавці виявляють зацікавленість у висококваліфікованих працівниках, здатних ефективно взаємодіяти з бізнес-партнерами, володіючи іноземними мовами на відповідному рівні.

Цей факт породжує необхідність адаптації закладів вищої освіти, зокрема аграрних, до нових вимог ринку праці, які передбачають формування у майбутніх аграріїв іншомовної професійної компетентності. Особливу вагомість набуває питання готовності майбутніх фахівців, зокрема тих, які працюватимуть в аграрній сфері, до професійного спілкування іноземною мовою.

З урахуванням вищезазначених викликів, іншомовна підготовка в аграрних закладах вищої освіти потребує системного коригування змісту та форм організації освітнього процесу. Домінування традиційних методів підготовки та водночас усвідомлення необхідності інновацій визначає необхідність подальших наукових досліджень теоретичних засад підготовки майбутніх фахівців аграрного профілю до професійної іншомовної комунікації.